

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Historia anni M. CC. vsque ad CCC. Capvt XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

C H R O N I C A

ad aluearium virtutum, plurima religiosorum conuolauit multitudo: estque hoc nostro sæculo in adiutorium Lewardiensis episcopi, hortus ille in Cathedrale Collegium mutatus. Obijt fundator vir miræ pietatis anno 1175. Quem annis deinde octo secutus est Bernardus pœnitens ad S. Bertinum in *Sithiu* monachus: cuius memoria incidit in xix. Aprilis. Prior his omnibus est Geruinus secundus abbas in *Aldenburg*: cuius memoria est in benedictione: quam accepit à iusto reditore anno c10. c. xvii. Anno xlviii. eiusdem sæculi ex Palæstina Brugas allatus est Sanctus Domini nostri Iesu Christi cruor, per Theoricum Alsatium Comitem,

Historia anni c10. cc. vsque ad ccc.

C A P V T XXVII.

ALtero deinde sæculo non minus celebres aliquot in Belgio sancti claruerunt: quorum breuiter memoria est percurrenda. Oigniaci mira sanctitate claruit beata Maria reclusa: quam cognoscere licet ex vita per Iacobum Vitriacum Cardinalem, Oigniacensem religiosum, conscripta. Mortalitatis autem huius onus exiit anno millesimo ducentesimo decimo tertio. Beata verò Maria, quæ dolorosa appellatur, tametsi eodem obijt sæculo, multo tamen est posterior: migravit illa martyr ad sponsum suum anno millesimo ducentesimo nonagesimo. Venerabilis Margaretula anno eiusdem sæculi vigesimo quinto martyrium est Louanij perpeffa, Ahas puer Thoroltanus anno vigesimo ad coronam cælestis glorię vocatur. Iuetta apud Huyum reclusa anno vigesimo septimo: qua vno tantum anno posterior

rior est Arnulphus *Cornibant* religiosissimus in Villario monachus. Quorum omnium sanctitas glorioso miraculorum testimonio quanti sit apud Deum significatur. Viguit etiam apud Leodium Theobaldus archidiaconus sanctissimus, qui cum fidei ardore animatus cum Catholicis aduersus Sarracenos exiisset, absens & extra Cardinalium collegium in Pontificem Romanum esse assumptus, dictusque Gregorius X. Is cum videret ciuitatem atque Imperium Constantinopolitanum Catholicorum armis anno .m. cc. .lv. recuperatum, & Flandrorum Imperatorum diligentia ad sedis Apostolicæ obedientiam reductum, à Schismaticis Græcis iterum esse occupatum, Lugdunum conuocatis principibus Catholicis passagium in terram sanctam ordinauit, Cuius à barbaris occupatæ tanto iustior eum tangebatur dolor, quanto erat altiori loco in sorte Dominica constitutus. Sed obiit re non perfecta, anno millesimo ducentesimo septuagesimo sexto. Paulo post apud Brugas ad Dominum migravit sanctus Torphimus Hamariæ in Norwegia episcopus: qui pro iure ecclesiæ de terra sua exsul, eo loco finem peregrinationis accepit octaua Ianuarij, anno huius sæculi octuagesimo quarto. Antiquior est sancti Simonis memoria: qui vitam verè sanctam in Alna monasterio duxit. In tantum sanctitate præfulgens, vt cum conuersus esset & opilio, ad Lateranense tamen Concilium fuerit ab Innocentio tertio vocatus, anno decimo quinto sæculi. Atque in eodem cœnobio anno nono Werrius prior sanctissimus animam Deo reddidit. Floruit etiam tunc in Aquiria Brabantia monasterio sancta Lutgardis virgo, miracu-

lorum donis & spiritu prophético clara: quæ felici ex hac vita transitu est consummata, anno quadragesimo sexto. Apud Hasbanos Christina virgo, propter vitæ sanctimoniam mirabilis dicta: & beatus Bonifacius Bruxellensis, Lausanensis episcopus, cumque eo Aleidis de Scarenbeka, ambo in Camera beatæ Mariæ apud Bruxellam: & Georgius iustus in Biervliet celebrabantur. Verùm nè nimis felix hoc sæculum esset, atque vt probaretur electi, hæresim permisit Dominus Wilhelmi Cornelij: qui Antwerpia à nimia paupertatis commendatione, sanctitatis prætextu, virus seminavit. Non diu tamen, detecta fraude, falsa doctrina latuit. Quam penitus etiam obscuravit gloriosa festiuitas in honorem corporis Dominici apud Leodium instituta. Reuelata ea primum fuit Iulianæ virgini Corneliensi: deinde etiam alijs religiosis in Belgio feminis. Tandemque per Iacobum de Trevis archidiaconum, Leodij res ad exitum est perducta. Qui, cum postea ex patriarcha Ierosolymitano Pontifex Romanus esset renunciatus Urbanus IV. generalem hanc festiuitatem in ecclesia Dei esse voluit: eique celebrandæ à D. Thoma Aquinate conscriptum officium populis Christianis proposuit. Moritur sancta virgo Iuliana anno millesimo ducentesimo quinquagesimo septimo.

*Qui sancti in Belgio floruerint ab anno cto. ccc.
vsque ad cccc.*

C A P. XXVIII.

S Equenti deinde sæculo pristinus fidei feruor in Belgica Germania nihilo remissior, præclarissimos Deo peperit amicos. Gerardus, magnus